

La Independent va entrevistar a Maria Eugenia Hirmas, sociòloga que ha dedicat tota la seva vida a lluitar per la igualtat de gènere especialment en temps difícils de la dictadura d' Augusto Pinochet.

Sota una aparença fràgil, aquesta dona amaga la fortalesa de la personalitat d'una dona lluitadora. Aquesta sociòloga xilena ha estat a Barcelona i durant l'entrevista ha explicat el procés electoral al qual estan convocades les xilenes i els xilens al novembre pròxim. "És urgent molta més participació de les dones per tenir una millor Constitució que ens ajudi a tancar ferides del passat", comenta **Maria Eugenia Hirmas**.

Les pròximes eleccions encara no es faran amb la nova constitució però el procés de renovació està en marxa. En la seva opinió, les experiències internacionals de països que fan la transició a la democràcia expliquen que la igualtat de drets ha estat més efectiva quan la participació de les dones ha estat més important.

"Si la participació en debats com el constitucional a Xile només es fan a través dels partits polítics la influència bé marcada per la majoria masculina, afirma. Si només aquesta es dona a través dels moviments socials és fluixa". En la seva opinió, la presència de més dones en els partits polítics i, també, en moviments socials és fonamental per tenir una societat més equilibrada, amb millor convivència, menys individualista i més solidària.

Xile. Les ferides es tancaríen amb més participació femenina en el procés constitucional

Escrit per Teresa Carreras. La Independent
dijous, 11 de maig de 2017 18:31

María Eugenia Hirmas ha estat a Barcelona acompanyant al seu marit, l'exministre **Sergio Bitar**, que ha estat convidat per Casa Amèrica a parlar de la transició i per la Fundació Roca Gallery a dissertar sobre els problemes de l'aigua dels que n'és un bon especialista.

A la fundació Roca Gallery, abans de la entrevista. Teresa Carreras i Maria Eugenia Hirmas.

Vostè ha treballat molt amb la presidenta Bachelet. Les enquestes no donen bons auguris al seu partit en les eleccions del novembre. Què ha fallat?

És cert que hi ha un problema de gestió. De nomenaments de gent que no tenia tanta experiència com pensàvem. Amb això de no nomenar a la gent que té més experiència perquè eren els mateixos que ja hi havia hagut en el primer mandat de **Michelle Bachelet** la gestió no ha estat correcte i per això hi està havent tanta crítica a l'avaluació del govern la Presidenta Bachelet.

María Eugenia Hirma ha estat directora de l'Àrea Sociocultural de la Presidència, nomenada per la Presidenta Michelle Bachelet, durant els anys 2007-2010. Actualment forma part de diverses fundacions culturals i de gènere a Xile, com, per exemple, Fundación Comunidad Mujer, la Fundación ANAR que es dedica a protegir a nens i nenes en risc d'exclusió. I també és membre del directori d'una de les cooperatives més grans de Xile que s'ocupa de temes d'educació i cultura, COPEUG, i ella està amb grups de dones.

Quin va ser el seu rol en grups de dones durant la dictadura?

Jo en aquells moments ja estava casada i tenia tres fills. El meu marit, que va ser ministre amb el president Allende, després del cop d'estat va ser deportat a tres camps de concentració i en les presons de Pinochet, durant catorze mesos. Durant l'etapa Allende jo estava implicada en el programa de donar mig litre de llet al dia als menors de quinze anys. Després del cop d'estat em van amenaçar dient que em deixarien sense feina. Però com que el programa estava patrocinat per la Fundació Ford i a la dictadura li interessava legitimar-se internacionalment em vaig poder quedar fins al final.

Escrit per Teresa Carreras. La Independent
dijous, 11 de maig de 2017 18:31

I com van treballar pel benestar de les dones en aquells moments difícils?

El passaport del meu marit estava marcat amb una "L" com a perillós i ens vam haver d'exiliar a Veneçuela. Per això em sap tan de greu el que està passant en aquest país veí. En aquells moments ser home era força més perillós que ser dona, encara que n'hi va haver moltes de detingudes, torturades i assassinades, també.

Com que les dones ens podíem moure més que els homes ens vam organitzar i érem les que fèiem les cues per anar a veure als nostres presos. Ens vam organitzar en el moviment "Ollas comunes". En els barris la gent s'ajuntava per combatre la dictadura. Després també ens vam organitzar en un moviment que es deia "Comprando Juntas", dones que intentàvem fer grans compres perquè els productes fossin més barats i així poder subsistir.

També ens vam organitzar entorn de la defensa dels drets humans i, naturalment, els drets de les dones que els contemplàvem com a drets humans. La dictadura amb això va ser sempre molt conservadora i tancada. Com deia van haver-hi moltes dones detingudes i la dictadura mai es va preocupar de respectar-les com a dones.

Xile. Les ferides es tancaríen amb més participació femenina en el procés constitucional

Escrit per Teresa Carreras. La Independent
dijous, 11 de maig de 2017 18:31

